

Γέρων Ανδρέας Γρηγοριάτης (†1913-1988). **Μέρος Ε΄**

[/ Άγιοι - Πατέρες - Γέροντες](#)

[askitario_agiou_orous_002](#)

Μοναχού Δαμασκηνού Γρηγοριάτου

Τα τελευταία 10 χρόνια εργάστηκε σαν γραμματέας της Μονής. Λόγω πολλών διανοητικών εργασιών του καθυστερούσε και δεν πρόφθανε να πάη στην εκκλησία για το Απόδειπνο. Πάντοτε όμως το έλεγε κατευθυνόμενος από το γραφείο προς το κελλί του.

Από την συνεχή διανοητική εργασία του, τον έπιανε υπερέντασι και είχε ισχυρούς πονοκεφάλους. Δεν αναπαυόταν εάν δεν έκανε και μία «βόλτα» μέσα στον αυλόγυρο της Μονής. Δεν επιθυμούσε να συνομιλούν οι νέοι πατέρες μετά το Απόδειπνο και μάλιστα με λαϊκούς προσκυνητές. Εάν συνελάμβανε κάποιον, τον πλησίαζε απαλά και αθόρυβα και του υπενθύμιζε: «Αύριο το πρωί, έχουμε Ακολουθία...» και απομακρυνόταν.

Δεν πήγαινε αμέσως στο κελλί του. Περνούσε πρώτα από το παρεκκλήσιο της Αγίας Αναστασίας της Ρωμαίας για ν ανάψη τα καντήλια. Μέσα έμπαινε ξυπόλυτος από ευλάβεια. Ενίοτε εδιάβαζε τους Χαιρετισμούς της η την Παράκλησί της.

Παρακαλούσε την Αγία να του δώσει δύο μήνες προ του θανάτου του μία οδυνηρή αρρώστεια για παράδειγμα την υδρωπικία για να ξεπλυθή από τυχόν εξ αγνοίας του αμαρτήματα. Δεν την έλαβε όμως, διότι προφανώς δεν του χρειάστηκε. Ήτο έτοιμος και καθαρός.

Με χρήματα που του περίσσευαν από τις εξόδους του στον κόσμο παρήγγειλε αργυρά φωτοστέφανα για τους αγίους του τέμπλου του ναΐσκου της Αγίας Αναστασίας και του Αγίου Τρύφωνος στις Καρυές. Ακόμη με δικές του οικονομίες παρήγγειλε να του κατασκευάσουν οι χρυσοχόοι «Θωμάδες» αργυρές Λειψανοθήκες για να τοποθετήσει Λείψανα Αγίων και ένα μεγάλο τεμάχιο Λειψάνου της Αγίας Αναστασίας της Ρωμαίας.

Εαν κάποιος Αδελφός τον στενοχωρούσε, αντί άλλης απαντήσεως έβγαζε ένα επιφώνημα γεμάτο έκπληξι και σιωπηλή διαμαρτυρία και έφευγε... Έκτοτε μ αυτούς τους Αδελφούς, συνωμιλούσε ολιγώτερο, όχι από κακία, αλλά μόνο και μόνο για να τους συνετίσει με την σοβαρή του στάσι.

Όταν κάποτε επρόκειτο να μεταβή ο Γέροντάς μας στο Οικουμενικό Πατριαρχείο για την επίλυσι διαφόρων εκκλησιαστικών θεμάτων, οι άλλοι Γέροντες της Μονής τον ερώτησαν:

-Δεν θα ειπής τίποτε στον Γέροντα, εσύ πάτερ Ανδρέα;

-Όχι, διότι ο Γέροντας κατέχει καλά τα δόγματα της Εκκλησίας μας και έχω πλήρη εμπιστοσύνη στο πρόσωπό του. Θα τα ειπή όλα, όπως έχουν τα πράγματα...

Κάποτε επιφυλάχθηκε για την χειροτονία δύο ιερομονάχων της Μονής μας. Ο Θεός όμως για να τον βοηθήσει να μην αμφιβάλλη για τις ενέργειες του Γέροντος, του έδειξε το εξής όραμα: Είδε κάτω από τον Πολυέλεο τον Γέροντα να παίρνη Καιρό. Συγχρόνως είχε κρεμάσει στο στήθος του και δύο Ευαγγέλια. Όταν εγύρισε, μαζί με τους άλλους Ιερομονάχους ο Γέροντας να ζητήσει κατά την τάξιν συγχώρησι, εκύτταξε τον γέροντα Ανδρέα. Εκείνος κατάλαβε....

Ιερά Μονή Οσίου Γρηγορίου

Άγιον Όρος Άθω

2005

Επιμέλεια κειμένου Αναβάσεις

Το κείμενο προέρχεται από τα αρχεία του πατρός Δαμασκηνού Γρηγοριάτου, τον

οποίον και ευχαριστούμε θερμά για την παραχώρηση των αρχείων, όπως επίσης ευχαριστούμε και τον γέροντα της Μονής Οσίου Γρηγορίου πατέρα Γεώργιο Καψάνη για την ευλογία και την άδεια δημοσίευσης.

Πηγή: anavaseis.blogspot.gr